

MINISTEREN

Finansudvalget
Folketinget

Dato 16. november 2016
J. nr. 2016-4231

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Finansudvalget har i brev af 10. november 2016 stillet mig følgende spørgsmål 1 til aktstykke 11, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Josephine Fock (ALT).

Spørgsmål nr. 1:

Vil ministeren uddybe, hvorfor en fastlåsning af renteniveau i en 40-årig periode kræver brug af renteswaps, om fastlåsningen af renteniveauet kan opnås på en anden måde end renteswap og hvorvidt (og i hvilke situationer) brugen af renteswap risikerer at føre til højere udgifter for staten?

Svar:

Den selvstændige offentlige virksomhed Fjordforbindelse Frederikssund har til brug for besvarelse af spørgsmålet oplyst følgende:

”Bestyrelsen for Fjordforbindelsen Frederikssund har som målsætning for dens finansieringsstrategi – så vidt muligt – at drage fordel af det nuværende lave renteniveau.

Reduktion af den samlede renterisiko i projektet kan ske via to instrumenter. Enten via låntagning, der i Fjordforbindelsen Frederikssunds tilfælde kan ske via de såkaldte genudlån, der er kopier af statens egne obligationer. Dette vil have en likviditetspåvirkning i Fjordforbindelsen Frederikssund, der således vil optage lån til finansiering af projektet, lidt før man har brug for dem.

Alternativt kan fastlåsning af renteniveauet ske via swaps, hvor selskabet betaler en fast rente og modtager en variabel rente. Swappen har ingen likviditetspåvirkning. Finansieringen af projektet tilrettelægges herefter sådan, at ”beta-lerbenet” på finansieringen matcher ”modtager-benet” på swappen, således at selskabets nettorenteposition bliver den faste rente i swappen.

Valget mellem de to måder at fastlåse renten på, afgøres af en række faktorer, hvoraf de vigtigste er, at låntagning typisk er lidt billigere, mens swaps er et mere fleksibelt instrument, idet statens lånevifte består af en række fastforrentede obligationer med en løbetid på mellem 2 og 10 år, samt en enkelt længere-løbende obligation med udløb i 2039.

Swaps kan derimod struktureres med nøjagtig den løbetid, som selskabet ønsker.

Side 2/2

Renteafdækningens løbetidsprofil anlægges, så den så vidt muligt følger den forventede gældsafvikling, der i sagens natur er behæftet med usikkerhed, bl.a. fordi den afhænger af den fremtidige trafik på forbindelsen. Fjordforbindelsen Frederikssund har (i samarbejde med den finansielle rådgiver) vurderet, at en kombination af låneoptagelse i statens obligationer med udløb i 2039 og 2025 er det mest optimale alternativ under de gældende forventninger til selskabets rentabilitet. Selskabet optog derfor tidligere på året et genudlån i 2039-obligationen på 500 mio. kr. og forventes (hvis aktstykket vedtages) at optage et nyt genudlån i 2025-obligationen på op til 300 mio. kr. Herefter er hovedparten af renteafdækningen afsluttet.

Senere i projektets levetid kan der blive behov for at justere selskabets renteafdækninger, bl.a. som følge af større sikkerhed omkring de endelige byggeomkostninger og den faktiske trafik. Her vil swap-instrumentet formentlig være at foretrække pga. den større fleksibilitet.

Markedsværdien af såvel lån som swaps svinger i takt med det generelle renteniveau. Falder renterne (hvilket svarer til, at kursen stiger) efter optagelse af et lån eller indgåelse af en fastrenteswap, vil markedsværdien stige. Beholdes lånet/swappen til udløb, vil det ikke være forbundet med yderligere udgifter, mens en ophævelse af lånet/swappen før tid kan være forbundet med yderligere udgifter, idet markedsværdien skal betales.”

Med venlig hilsen

Hans Chr. Schmidt